

Η ΣΙΔΕΡΗ ΜΑΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2013 - ΙΛΛΥΡΙΑΣ 6-10, 113 63 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ.: 210 88.31.766, ΦΥΛΛΟ 70°

ΟΞΥΤΑΤΟ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΜΕΘΟΡΙΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ

Άμεσα μέτρα για την εγκληματικότητα στην Ήπειρο ΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΠΣΕ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Διέρρηξαν και τον Αϊ - Γιάννη! Έφτασε και στη Σίδηρη το κύμα της εγκληματικότητας, των διαρρήξεων και ληστειών. Άνοιξαν τον Αϊ - Γιάννη και πήραν τα λίγα που είχε το παγκάρι. Οξύτατο αναδεικνύεται το πρόβλημα της αύξησης της εγκληματικότητας και της παραβατικότητας στην Ήπειρο και ιδιαίτερα στις παραμεθόριες επαρχίες των Φιλιατών, του Πωγωνίου και της Κόνιτσας.

Οι ξενιτεμένοι προβληματίζονται σοβαρά, τα άδεια σπίτια είναι εύκολος στόχος για τις συμμορίες, οι γερόντοι βρίσκονται στο έλεος των ληστών να τους πάρουν την πενήχρη σύνταξη, να τους τραυματίσουν, να τους αφαιρέσουν ό τι έχουν και ακόμα να χάσουν και τη ζωή τους. Η Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία έχει γίνει δέκτης του άγχους πολλών αδελφοτήτων και έχει προχωρήσει σε πολλές παραστάσεις και ενέργειες. Γι' αυτό και ζητήσαμε από τον πρόεδρο του ΔΣ κ. Γιώργο Οικονόμου να μας ενημερώσει. Ο κ. Οικονόμου ανταποκρίθηκε και μας έστειλε το παρακάτω κείμενο:

Οξύνεται όλο και περισσότερο το πρόβλημα της αύξησης της παραβατικότητας και της εγκληματικότητας στην παραμεθόριο περιοχή της Ηπείρου. Τα έρημα από κατοίκους χωριά, με τους λίγους ηλικιωμένους κατοίκους, αποτελούν πρόσφορο έδαφος για τις κάθε ειδών συμμορίες που κυρίως περνούν από τα αψύλακτα σύνορα και κάνουν στην κυριολεξία πλιάτσικο. Το πρόβλημα επιτείνεται από την ελλιπή φύλαξη των συνόρων και της περιοχής γενικότερα λόγω της μετακίνησης μεγάλου μέρους των συνοριοφυλάκων στη Θράκη και της ουσιαστικής απαξίωσης των δυνάμεων τάξης και ασφάλειας, της εκτροπής τους από τον σκοπό της φύλαξης της τάξης, της παρουσίας των κατοίκων. Η εντεινόμενη φτώχεια, η ανεργία, η οικονομική εξαθλίωση των πλατειών λαϊκών μαζών, η πλήρης ανατροπή των κοινωνικών δομών (όσων έστω και υποτυπωδώς υπήρχαν και λειτουργούσαν) που διαλύονται σε καθημερινή βάση, ως αποτέλεσμα των ακολουθούμενων αντιλαϊκών πολιτικών, αποτελούν το πρόσφορο έδαφος για την ανάπτυξη της εγκληματικότητας.

Και στην Ήπειρο ένα λόγο παραπάνω. Βλέπουμε την ανεργία να μεγαλώνει, κλείνουν επιχειρήσεις και τα αστυνομικά όργανα και αυτά τα ελάχιστα που υπάρχουν δεν έχουν τα απαραίτητα εφόδια. Προσπαθούν να λειτουργήσουν με ληγμένα αλεξίσφαιρα γιλέκα, δεν έχουν διόπτρους, δε διαθέτουν θερμικές κάμερες, δεν έχουν καύσιμα για τα οχήματα.

Γίνεται αντιληπτό ότι με τέτοια υποδομή των Αστυνομικών Τμημάτων θα δούμε και περαιτέρω αύξηση της εγκληματικότητας και δυστυχώς για την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, ταιριάζει αυτό που λέει ο λαός μας «στον κουφόπο την πόρτα όσο θέλεις βρόντα». Αυτή τη στιγμή στην Ήπειρο είναι διακίνηση τεράστιων ποσοτήτων ναρκωτικών και οι υπηρεσίες δεν έχουν εξοπλισμό, δεν έχουν εκπαιδευμένους σκύλους.

Ο μεγάλος όγκος των αστυνομικών δυνάμεων είναι προσανατολισμένος στην αντιμετώπιση διαδηλώσεων και των κινητοποιήσεων του λαού ενάντια στην ακολουθούμενη πο-

λιτική εξαθλίωσης, «φυλάσσουν» μεγαλοδημοσιογράφους, επιχειρηματίες, αθλητικές συναντήσεις των ιδιωτικών ΠΑΕ και ΚΑΕ.

Μαζί με τον Περιφερειάρχη και τον Δήμαρχο Πωγωνίου ζητήσαμε συνάντηση με τον κ. Δένδια. Όταν επί τέλους έγινε η συνάντηση με επιλογή του ο κ. υπουργός αρνήθηκε την παρουσία της Συνομοσπονδίας. Εμείς δε ζητούσαμε να δούμε τον κ. Υπουργό για εθιμοτυπική συνάντηση, αλλά για να του θέσουμε τη μεγάλη αγωνία των απόδημων Ηπειρωτών για τις περιουσίες τους και την ασφάλεια των δικών τους. Από όσα μαθαίνουμε, έβαλε όρο για να επιστρέψουν οι συνοριοφύλακες και για να μπουν θερμικές κάμερες στην περιοχή να δεχθούν οι Ηπειρώτες τη δημιουργία στην Κακαβιά, κέντρου κράτησης των μεταναστών που δεν έχουν χαριτιά! Ένα κέντρο κράτησης (στρατόπεδο συγκέντρωσης θα είναι) που θα απασχολήσει και άλλους για τη φύλαξη των έγκλειστων, που θα αποτελέσει κέντρο νέας εγκληματικότητας κλπ. Δηλαδή το υπουργείο θα εκτελεί την υποχρέωση του υπό προϋποθέσεις; Αν θέλουν να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα της λαθραίας εισόδου και παραμονής στη χώρα ας καταργήσουν το ΔΟΥΒΛΙΝΟ II, που μας αναγκάζει να κρατάμε με το ζόρι όποιον μπει στη χώρα εδώ!

Αλλά εμείς μιλάμε για την ασφάλεια των χωριών μας. Να οργανώσουν τις δυνάμεις των συνοριοφυλάκων για το σκοπό που τους έχουν, την ασφάλεια της παραμεθορίου, να τους εξοπλίσουν, να βάλουν θερμικές κάμερες, να εντείνουν τη δράση ενάντια στους εμπόρους ναρκωτικών και όπλων, να αντιμετωπίσουν τις οργανωμένες συμμορίες που από άλλες χώρες της ΕΕ, έχοντας ανοιχτά τα σύνορα κάνουν γιοιρούσια και βεβαίως να μη στοιβάζουν ανθρώπους σε κλουβιά, ως ζώα.

Η ΠΣΕ ζητάει από όλες τις αδελφότητες, όλες τις Ομοσπονδίες να ενώσουν τη φωνή τους, να απαιτήσουν από τους Δημάρχους και την Περιφέρεια να διεκδικήσει από την πολιτεία άμεση λύση στο πρόβλημα.

ΦΩΤΟ - ΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Στιγμιότυπο από Πασχαλινό τραπέζι στην αυλή του Σταύρου Παπασταύρου, στα μέσα της δεκαετίας του '90. Διακρίνονται ο αξέχαστος Γάκη Κολιούσης με τον Τάκη Στραβέλη σε ζευγαρωτό χορό και ο Βαγγέλης Θεοδώρου, Γραμματέας και Κώστας Αγγέλης κι ο αείμνηστος Αντώνης Στραβέλης να τους καμαρώνει.

Στο μποστάνι του παππο-Θοδωρή στην Κέρβα κάτω από τον ίσκιο της κληματαριάς δίπλα στο Πούσι• διακρίνονται από τα αριστερά: ο Νίκος, ο μπάρμπα Λίας, ο παππο-Θοδωρής, ο αλησμόνητος Βουλφ και η Κατίνα η σύζυγός του, αρχές της δεκαετίας του '70.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2014

Το θέμα του φετινού Ημερολογίου είναι τα παραδοσιακά παιχνίδια της περιοχής μας. Με μια ομάδα παιδιών που βρέθηκαν εκείνες τις μέρες στο χωριό, προσπαθήσαμε να αναβιώσουμε κάποια από τα παιχνίδια που παίζαμε, όταν το Σχολείο λειτουργούσε, όταν ο Αϊ-Θανάσης, η Λιοφάτα, η Κόντρα, η Χαλικαργιά γέμιζαν από παιδικές χαρούμενες φωνές! Στο κάλεσμα για την αναβίωση των παιχνιδιών τα παιδιά συμμετείχαν με μεγάλη χαρά και ικανοποίηση. Τα απογέυματα πέρασαν ευχάριστα με πολύ παιχνίδι, αλλά και με το μόνιμο παράπονο στα χείλη τους "πότε νύχτωσε κιόλας". Με μεγάλη ανυπομονησία περιμέναμε το επόμενο απόγευμα για τη συνέχιση των παιχνιδιών.

Στο Ημερολόγιο αυτό είναι καταγεγραμμένες και αποτυπωμένες στιγμές από το παιχνίδι τους. Από τις σελίδες της εφημερίδας μας θέλω να πω ένα μεγάλο και θερμό ευχαριστώ στα παιδιά για την προσφορά τους στη δημιουργία του Ημερολογίου.

ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
Μέλος του ΔΣ
της Αδελφότητας

ΣΤΙΣ 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2014 ΑΝΤΑΜΩΝΟΥΜΕ, ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΓΛΕΝΤΑΜΕ!

Στις 16 Φεβρουαρίου 2014, Κυριακή και ώρα 10 το πρωί, στη μεγάλη αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Ηπειρωτών (Κλεισθένους 15, 7ος όροφος) θα γίνει η Εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση της Αδελφότητάς μας και θα κοπεί η πίτα μας για τον νέο χρόνο.

Στους δύσκολους καιρούς που περνάμε είναι ανάγκη να ενισχυθεί ο ρόλος της Αδελφότητάς μας με τη συμμετοχή όλων των Αποδήμων συγχωριανών και κυρίως με τη νέα γενιά. Χρειάζεται ακόμη να συμβάλουμε με τον προβληματισμό, τις απόψεις και τις προτάσεις μας στον διάλογο για τα θέματα του χωριού και της περιοχής μας, καθώς και για τα θέματα της Σιδερίτικης και Ηπειρωτικής παροικίας.

Σημαντική προς αυτές τις κατευθύνσεις είναι και η εφημερίδα μας, Η ΣΙΔΕΡΗ ΜΑΣ, η οποία αναδεικνύει και προβάλλει τα θέματα της γενέτειρας και συνδέει τους απανταχού Σιδερίτες με αυτή, γι' αυτό και χρειάζεται να τη στηρίξουμε με κάθε τρόπο.

Ελάτε λοιπόν όλοι στη Γενική μας Συνέλευση να ακούσουμε τις απόψεις του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου, να πούμε τις δικές μας, να εκλέξουμε τους νέους συμβούλους για το επόμενο διάστημα και στο τέλος, με το κόψιμο της πίτας μας, να χαρούμε την αντάμωσή μας με πολύ κέφι, με ένα ποτό, τραγούδι και χορό.

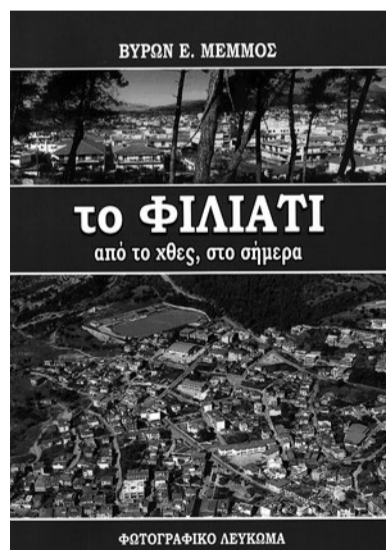
ΕΚΔΟΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ο Βύρων Μέμμος, γνωστός Φιλιαταίος καλλιτέχνης και φίλος του χωριού μας, κατά τον ίδιο αυτοδίδακτος ζωγράφος-χαρακτήρας, εξέδωσε το βιβλίο «το Φιλιάτι από το χθές στο σήμερα», στο οποίο περιλαμβάνει εκτενείς αναφορές για τη Σίδηρη, με γνωστά από προηγούμενα ημερολόγια κείμενα και φωτογραφίες καθώς και νέο κείμενο του Δημ.Στραβέλη και φωτογραφίες του συγγραφέα.

Ο ίδιος αναφέρει: «Είναι μια πολύχρονη προσπάθεια με θυσίες οικονομικές, με διαβάσματα, με τρεχάματα και ξενύχτια αυτοσυγκέντρωσης τέτοια που πίστευα ότι δεν θα το τελειώσω».

Τον συγχαίρουμε για το κουράγιο, για το πάθος του ερασιτέχνη και την ευαισθησία του να διατεθούν τα έσοδα του βιβλίου στο γηροκομείο Φιλιατών. Τον ευχαριστούμε και για την τιμητική του αναφορά στο χωριό μας. Το βιβλίο θα το βρείτε στο βιβλιοπωλείο του χωριανού μας Βαγγέλη Τσάτσα στο Φιλιάτι, που το διαθέτει βοηθώντας τον σκοπό του συγγραφέα.

Ευανθία Βαζιοβάνου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ- ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ ΜΑΣ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Τάσιος και η Μαρία Φίλιου, παιδιά του αλησμόνητου Σπύρου και της Καλλιόπης, απέκτησαν πρόσφατα το πρώτο τους παιδί, ένα χαριτωμένο κοριτσάκι, στην κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ιωαννίνων.

- ο Αιμίλιος και η Νίκη Κώστη, το γένος Γιάννη και φρόσως Τσιάτσιου και εγγονή του αξέχαστου Πρόδρομου και Νίκης Τσάτσα, απέκτησαν στα μέσα Ιουλίου το δεύτερό τους παιδί, ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

Ευχόμαστε τους ευτυχείς γονείς, γιαγιές και παππούδες να ζήσουν οι νεογέννητες και σ' άλλα να χαρούνε.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Ο Νίκος και η Άννα Κορίνου, παιδιά των Μανώλη και Φωτούλας καθώς και των Γιώργου και της Κούλας Τσάτσα κι εγγόνια του Τάκη και της Ιουλίας Σωτηρίου στις 24 Αυγούστου βάπτισαν στην Πάρο το δεύτερο αγόρι τους, στο οποίο η νουνά του Ευγενία χάρισε το όνομα Μανώλης, όμοιο με του παππού του.

- Στην Αθήνα βαπτίσθηκαν στα μέσα Ιουλίου τα δίδυμα αγόρια του Βασίλη και της Άλκηστης Βαξιοβάνου, εγγόνια του Τέλη και της Γιολάντας και δισέγγονα του αξέχαστου Αντώνη και της Μαρίας Στραβέλη. Τα νεοφώτιστα πήραν από το νουνό τους το ένα το όνομα Αριστοτέλης, όμοιο μ' αυτό του παππού του, και τα' άλλο Αλκιβιάδης.

- Ο Γιώργος και η Αιμιλία (Μίλη) Μπόκαρη, το γένος Αντώνη και Τίνας Μπούση κι εγγονή των αείμνηστων Θωμά και Ουρανίας Παπαδοπούλου, βάπτισαν στις 8 Ιουνίου 2013 στην Αθήνα την κόρη τους, στην οποία η νουνά της Ειρήνη Βεσδρεβάνη, χάρισε το όνομα Ελισάβετ.

- Στις 18 Ιουλίου 2013 τελέσθηκε στα Γιάννενα, όπου διαμένουν, η βάπτισμα της δευτερότοκη κόρης του Μανώλη και της Μαρίας Γκατζιάνη, το γένος Γιάννη και Αλεξάνδρας Τσέτσου, στην οποία ο νουνός της Αντώνης Μπαφατάκης χάρισε το όνομα Αναστασία.

- Στις 25 Αυγούστου 2013 στον ιερό ναό της Σίδερης, στον Αϊ-Γιάννη, τελέσθηκε η βάπτισμα του γιου του Θολόη και της Φωτεινής Παπασταύρου κι εγγονού του Νικόλα και της Ευθυμίας, στον οποίο οι νουνοί του Γιώργος και Σοφία Ταφέκη, χάρισαν το όνομα Νικόλαος, όμοιο με του παππού του. Μετά τη βάπτισμα στην αυλή του Παπασταυρείου οι γονείς και παππούδες παρέθεσαν πλούσιο τραπέζι, στο οποίο παρακάθισαν όλοι οι παρόντες στη βάπτισμα κι επακολούθησε παραδοσιακό Σιδερίτικο γλέντι, που κράτησε ως τις

πρωινές ώρες.

Ευχόμαστε σ' όλους τους ευτυχείς γονείς, γιαγιές και παππούδες να ζήσουν τα νεοφώτιστα, αγόρια και κορίτσια και ν' αναδειχθούν στη ζωή καλοί και παραγωγικοί άνθρωποι.

ΓΑΜΟΙ

- Στις 13 Ιουλίου 2013 τελέσθηκαν στα Χανιά της Κρήτης οι γάμοι της Λαμπρίνας Γεωργούλα, κόρης του αείμνηστου Χρήστου και της Ειρήνης, το γένος Σπύρου (Πίπη) και Μαργαρίτας Πάντου, με τον εκλεκτό της καρδιάς της Γιάννη Χουδαλάκη. Μετά τη στέψη ακολούθησε δεξίωση με παραδοσιακό γαμήλιο Σιδερίτικο και Κρητικό γλέντι στη κτήμα Βεβελί στον Καλαθά Χανίων με την παρουσία αρκετών Σιδεριτών, συγγενών και φίλων.

- Στην Αθήνα, Δημοτικό Κατάστημα Καλλιθέας, στις 20 Ιουλίου 2013, παντρεύτηκαν με πολιτικό γάμο ο Χάρης Καραγκιαούρης, γιος του Δημήτρη και της Ειρήνης, το γένος Χαράλαμπος και Καλλιόπης Παπαχαλαράμπος, και η Κατερίνα Σπανού από το Άργος Πελοποννήσου. Μετά την τελετή το ζευγάρι με τους γονείς και τους πλησιέστερους συγγενείς παρακάθισαν σε κοινό τραπέζι και χάρηκαν το ευτυχές γεγονός.

Ευχόμαστε στα νιόπαντρα ζευγάρια βίον ανθόσπαρτον.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 10 Αυγούστου 2013 αιφνίδια και ανεπάντεχα, ενώ κολυμπούσε στη θάλασσα, τερμάτισε τον κύκλο της ζωής του ο Παναγιώτης Λαμπριδής, σύζυγος της Έφης, κόρης των αείμνηστων Πρόδρομου και Αλεξάνδρας του Γιωρ' Φίλιου. Η κηδεία του έγινε στην Αθήνα, όπου διέμενε στις 14 ου μήνα στο νεκροταφείο του Κόκκινου Μύλου. Ο εκλιπών υπήρξε ένας απ' τους εξαιρετικούς γαμπρούς του χωριού μας και θα μας μείνει αξέχαστος.

- Στη μακρινή Αμερική, όπου βρέθηκε ως μετανάστης πριν από αρκετά χρόνια αναζητώντας μια καλύτερη ζωή, ο Τάκης του Γρηγόρη και της Καλλιόπης Τάσου, άφησε την τελευταία του πνοή, κάπως πρόωρα κι ανεπάντεχα, στα μέσα Ιουλίου 2013. Ο Τάκης μας υπήρξε ένα από τα πιο ήσυχα και φρόνιμα παιδιά της Σίδερης κι αναδείχθηκε στην πορεία του στη ζωή σε εξαιρετικό άνθρωπο και επαγγελματία, αλλά και στοργικό γονιό και οικογενειάρχη, λάτρη της Σίδερής μας, γι' αυτό και θα τον θυμόμαστε πάντα.

Στους οικείους και των δυο αλησμόνητων νεκρών μας απευθύνουμε τα θερμά και ειλικρινή μας συλλυπητήρια.

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΕΙ – ΤΕΙ

Κατά τις φετινές πανελλήνιες εξετάσεις για την εισαγωγή σε ανώτερες και ανώτατες σχολές των Πανεπιστημίων και ΤΕΙ της χώρας, με έναν ή τους δυο γονείς και παππούδες Σιδεριτες, πέτυχαν οι πιο κάτω:

- Ο Γραμμένος Βασίλης, γιος του Τίτου και της Καλλιόπης (Πόπης) κι εγγονός του Γιώργου και της Ολυμπίας Τάσου, πέτυχε στην Ανωτάτη Σχολή Οικονομικών Επιστημών (ΑΣΟΕ) Αθηνών.

- Η Κουβεδάκη Χρυσάνθη κόρη της Αθηνάς Λάγγαρη του Χρήστου πέτυχε στο Οικονομικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών.

- Η Μανώλη Ευθυμία (Φαίη) κόρη του Μπάμπη και της Κικής κι εγγονή του Νικόλα και της Ευθυμίας Παπασταύρου πέτυχε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Πατρών.

- Η Μουντουκαλάκη Ελένη, κόρη του Βασίλη και της Ειρήνης κι εγγονή του αλησμόνητου Νίκου και της Ανθούλας πέτυχε στο Χημικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Πατρών.

- Ο Παπασταύρος Ιάσωνας γιος του Θανάση και της Στέλλας κι εγγονός του Φίλιου και της Γόνης, πέτυχε στη Σχολή Μαθηματικών Σάμου του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

- Ο Πετράκης Δημήτρης, γιος του Κώστα και της Αλεξάνδρας κι εγγονός του Τάκη και της Αναστασίας Στραβέλη, πέτυχε στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών του Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

- Η Ρουσάκη Ευγενία κόρη της Όλγας Κολιούση και του Μανώλη πέρασε στο Κιλκίς στη Σχολή Καλών Τεχνών.

- Ο Στεργίου Κωνσταντίνος εγγονός του Άρη Βαξεβάνου από την κόρη του Σοφία, πέτυχε στο Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

- Ο Τριανταφύλλου Κωνσταντίνος, γιος του Μηνά και της Σταυρούλας κι εγγονός του Λάκη και της Ελένης Σιαφάκα πέτυχε στη Σχολή Μηχανικών Υπολογιστών του ΤΕΙ Άρτας.

Τους συγχαίρουμε όλους μαζί και σφίγγουμε το χέρι του καθενός και της καθεμιάς για την επιτυχία τους αυτή. Στους δε ευτυχείς γονείς, παππούδες και γιαγιές ευχόμαστε να αξιωθούν να τους καμαρώσουν και επιστήμονες.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΥ ΠΗΡΑΜΕ

Αυτό το τρίμηνο λάβαμε συνδρομές για την εφημερίδα από τους πιο κάτω, τους οποίους και ευχαριστούμε θερμά:
Βασίλης Νικ. Λάγγαρη, Ειρήνη Καραγκιαούρη-Παπαχαλαράμπος, Λάζαρος (Λάκης) Φίλιος, Μαρία Πετσίνη-Τσάτσα, Χρήστος Τσέρης, Ηλίας και Αλεξάνδρα Τσάτσα, Βγένω Μίγκου-Καίσαρη, Αγνή Στραβέλη-Φυστικά, Ειρήνη Σταύρου Λάγγαρη. Σύνολο 250 ευρώ.

Οι άνθρωποι δεν προλαβαίνουν να σκεφτούν, δυστυχώς, να καταλάβουν τι σημαίνει ζωή. Τρέχουν, τρέχουν κι όταν φτάνει το ηλιοβασίλεμα, αντί να κλαίνε γιατί πέρασε άλλη μια μέρα, και συνεπώς άλλο ένα βήμα προς το θάνατο χαίρονται. Χαίρονται! Γιατί η μέρα τους ήταν φορτωμένη με οδύνη, με άγχος, με κυνηγητό, με προβλήματα.

Χρόνης Μίσιος, συγγραφέας

**ΣΥΝΤΟΠΙΤΗ! ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ ΠΟΤΕ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΣΟΥ!
ΟΠΟΙΟΣ ΞΕΧΝΑ ΤΟΝ ΓΕΝΕΘΛΙΟ ΤΟΠΟ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ
ΣΑΝ ΝΑ ΞΕΧΝΑ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΤΟΥ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ!**

Η ΣΙΔΕΡΗ ΜΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
ΤΩΝ ΣΙΔΕΡΙΤΩΝ

ΙΛΛΥΡΙΑΣ 6-10, 113 63 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 88.31.766

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ 6 ΕΥΡΩ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 50ΜΔ - 30\$

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Το Διοικητικό Συμβούλιο
της Αδελφότητας

ΥΠΕΥΘΥΝΗ
ΑΘΑΝΑΣΙΑ
ΤΣΙΟΥΛΗ-ΚΙΟΥΒΡΕΚΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
ΤΑΚΗΣ ΣΤΡΑΒΕΛΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "Πέτρα"
Οικονόμου 32, 106 83 Αθήνα
Τηλ.: 210 82.33.830
ekdoseispetra@hotmail.com

Graph Tech Κωνσταντίνος Κολιούσης

Ανδριτσάινης 17, 11142 Λαμπρινή
Τηλ.: 210-2582619, 6942 268668
Σχεδιασμός - Εκτύπωση Εντύπων
Επεξεργασία video - 3d animation
Σχεδιασμός ιστοσελίδων - φωτογραφία - Δίκτυα
websites: www.graphtech.gr
e-mail: info@graphtech.gr

ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΘ. ΜΑΚΡΗ Χειρουργός Οδοντίατρος

Χρ. Σμύρνης 117-119
183 45 Μοσχάτο

Τηλ.: 210 4836204
Κιν.: 6945 461476

ΟΠΤΙΚΑ ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ ΦΥΣΤΙΚΗ

Κατάστημα 1ο
Φανερωμένης 5
Τηλ.: 210 6540255
Κατάστημα 2ο
Μεσογείων 232
4η Στάση Χολαργού
Τηλ.: 210 6515651

ΥΠΕΡΤΑΣΙΟΛΟΓΙΚΟ ΝΕΦΡΟΛΟΓΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΦΩΤΗΣ ΑΘ. ΜΑΚΡΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ ΝΕΦΡΟΛΟΓΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΜΕ ΡΑΝΤΕΒΟΥ
ΔΕΥΤ., ΤΡΙΤΗ, ΠΕΜΠΤΗ
ΑΠΟΓ.: 6.30 - 9.00
ΧΡΥΣ. ΣΜΥΡΝΗΣ 117-119
183 45 ΜΟΣΧΑΤΟ
ΤΗΛ.: 210 4821031
ΚΙΝ.: 6946 284878

ΝΙΚΟΣ Λ. ΚΩΤΣΗΣ

ΜΑΡΜΑΡΑ-ΓΡΑΝΙΤΕΣ
ΜΝΗΜΕΙΑ - ΤΖΑΚΙΑ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ - ΠΕΤΡΕΣ
ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ
2ο χλμ. Ν. Σελεύκεια
Σαγιάδα
Τηλ.: 26650 28724
Κιν.: 6932 928259

ΕΘΝΙΚΗ

Η ΠΡΩΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΤΣΑΤΣΑ

Ασφαλιστικός Πράκτωρ

ΑΕΕΓΑ "Η ΕΘΝΙΚΗ" - ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΔΕΡΒΕΝΑΚΙΩΝ 77, ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΤΗΛ.: 210 6019020, ΤΗΛ. FAX: 210 6007649, ΚΙΝ.: 6977 212982

Υποσιτισμός είναι η λήψη λιγότερης τροφής από την κανονική ποσότητα, με αποτέλεσμα να μην τρέφεται καλά ο οργανισμός και να μην αναπτύσσεται ομαλά το σώμα. Η κακή διατροφή εκτιμάται κυρίως ποιοτικά και όχι τόσο με ποσοτικά κριτήρια.

Ένας μέσος άνθρωπος χρειάζεται ένα μέσο όρο 2400 χιλιοθερμίδες την ημέρα ως ένα ελάχιστο όριο για να μπορέσει να αποδώσει σωματικά και πνευματικά. Βέβαια, αυτό ο μέσος όρος ποικίλει ανάλογα με το κλίμα, την ηλικία, το φύλο και την καθημερινή εργασία του ανθρώπου. Για έναν άνθρωπο που κάνει ελαφριά εργασία χρειάζονται πολύ λιγότερες χιλιοθερμίδες από έναν άλλον που κάνει μια σκληρή χειρωνακτική εργασία.

Ένας άνδρας 25 ετών που ζυγίζει 65 κιλά, ζει σ' ένα εύκρατο κλίμα και κάνει μέση εργασία χρειάζεται 3200 χιλιοθερμίδες, ενώ αντίστοιχα μία γυναίκα χρειάζεται 2300 χιλιοθερμίδες την ημέρα. Συγχρόνως ένας μέσος άνθρωπος χρειάζεται ένα ελάχιστο όριο 53 gr πρωτεϊνών την ημέρα, από τις οποίες τουλάχιστον 20 gr πρέπει να είναι ζωικές. Είναι γνωστό ότι η βιολογική αξία των φυτικών πρωτεϊνών είναι κατώτερη από αυτή των ζωικών. Η κακή διατροφή παίζει σημαντικό ρόλο στη σωματική και πνευματική ανάπτυξη των παιδιών και οι αρνητικές επιπτώσεις της δύσκολα αντιμετωπίζονται.

Βρισκόμαστε, λοιπόν, μπροστά σε μια πραγματικότητα, όπου ο πληθυσμός της Γης αυξάνει συνεχώς και με μεγάλη ταχύτητα (το έτος 2050 σύμφωνα με τον FAO – Παγκόσμιο Οργανισμό Γεωργίας και Τροφίμων – ο πληθυσμός της Γης θα ξεπεράσει τα 10 δις) ενώ η παγκόσμια παραγωγή σε αγαθά διατροφής με πολύ μικρότερη. Αυτό το φαινόμενο παρατηρείται ειδικότερα στις πιο φτωχές και υποανάπτυκτες χώρες, πράγμα που οξύνει το πρόβλημα ακόμη περισσότερο.

Έτσι παρατηρείται το εξής φαινόμενο: ένας κάτοικος ανεπτυγμένης χώρας να καταναλώνει 90 gr πρωτεϊνών την ημέρα, από τις οποίες τα 44 gr είναι ζωικές, και ένας κάτοικος μιας υποανάπτυκτης χώρας να καταναλώνει κατά μέσο όρο 58 gr πρωτεϊνών την ημέρα από τις οποίες μόνο τα 9 gr είναι ζωικές.

ΚΑΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ – ΥΠΟΣΙΤΙΣΜΟΣ Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

Όλα αυτά μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι μόνο το 1/5 του πληθυσμού της Γης τρέφεται καλά, ενώ τα 4/5 υποσιτίζονται ή διατρέφονται κακά. Η φτώχεια και η έλλειψη τροφίμων, που οδηγούν στην κακή διατροφή και στην πείνα έχουν πολυάριθμα αίτια:

- Τις περιβαλλοντικές καταστροφές: π.χ. ένα τσουνάμι, ένας κυκλώνας, μία πλημμύρα ή μια ξηρασία μπορεί να καταστρέψουν ολόκληρες σοδιές.

- Τις ανθρώπινες ενέργειες: π.χ. μία πολεμική σύρραξη που μπορεί να επηρεάσει τα καλλιεργήσιμα εδάφη όσο και τον πληθυσμό.

- Τις αλλαγές του κλίματος: Η άνοδος της θερμοκρασίας στον πλανήτη μειώνει την παραγωγή των σιτηρών.

- Το διεθνές εμπόριο και η παγκοσμιοποίηση: σύμφωνα με τις επιταγές της πολλές φτωχές χώρες αναγκάζονται αντί να καλλιεργήσουν τρόφιμα, να παράγουν προϊόντα, όπως κακάο και καουτσούκ, τα οποία δεν τρώγονται για να εξυπηρετήσουν τις διεθνείς αγορές.

- Τις λαθμενές πολιτικές αποφάσεις: πολλές φορές στο παρελθόν λάθος γεωργικές πολιτικές έχουν οδηγήσει σε έλλειψη τροφίμων. Ας μην ξεχνάμε το «προαιρετικό» ξεριζώμα των αμπελώνων στην Ελλάδα με νηρεκίβα της ΕΟΚ κατά την εισοδό μας σε αυτή.

Όμως ο κυριότερος ρόλος της κακής διατροφής και πείνας στον πλανήτη είναι οι πολιτικές των αναπτυσσόμενων και «πολιτισμένων» κρατών απέναντι στις φτωχές χώρες. Σύμφωνα με την φιλόσοφο Μάρθα Νουσιμπάουμ του Πανεπιστημίου του Σικάγο η φτώχεια είναι πολιτική, γιατί όλα τα κράτη θα μπορούσαν να πετύχουν ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης για τους πολίτες τους, εάν τους το επέτρεπαν και οι ευκαιρίες κατανέμονταν εξίσου επαρκώς. Οι λίγες πολυεθνικές κρατούν στα χέρια τους την παραγωγή των τροφίμων στον πλανήτη. Για παράδειγμα, η Αμερικάνικη Monsanto κατέχει το 91% των με-

ταλλαγμένων σπόρων. Η Αμερικάνικη Κάργκιλ ελέγχει το 25% των δημητριακών παγκοσμίως.

Κακές πολιτικές, εξαρτήσεις των φτωχών χωρών από τις πλουσιότερες για δανεισμό, εκμετάλλευση των αγροτών, κακές επιλογές και εγκατάλειψη της αγροτικής παραγωγής έχουν ολέθρια αποτελέσματα.

Το πρόβλημα της πείνας και της κακής διατροφής δεν το βιώνουν μόνο οι κάτοικοι των τριτοκοσμικών χωρών. Στις αναπτυσσόμενες χώρες ανάλογο πρόβλημα υπάρχει στους άστεγους (σύνηθες φαινόμενο στην Αθήνα του 2013), στους μετανάστες-πρόσφυγες, στους ανέργους (η ανεργία ξεπέρασε το 30% το τρέχον έτος στην Ελλάδα) και στους ηλικιωμένους. Ο αγώνας εναντίον της έλλειψης τροφών και της πείνας πρέπει να είναι πολυμέτωπος.

Παρατηρούμε ότι επί μέρους λύσεις του προβλήματος όπως η φιλανθρωπία (οικονομική βοήθεια) και η τεχνολογία (φάρμακα) όταν συνδυάζονται υπό την σκέπη οργανισμών διεθνούς κύρους και σχεδιάζονται υγιείς πολιτικές που βασίζονται στη θέληση για βοήθεια και την συνεργασία ανάμεσα στα κράτη και τους φορείς, τότε γεννιούνται ελπίδες ότι η έλλειψη τροφής, η πείνα μπορεί να νικηθεί ή έστω να περιοριστεί.

Η αλλαγή των κοινωνικών δομών προς το δικαίωτο και η υιοθέτηση ανθρωπιστικών αξιών και στάσεων ζωής δεν είναι κάτι που κάποιος αρμόδιος κρατικός λειτουργός θα φροντίσει να μας επιβάλλει. Όλοι μας και ο καθένας ξεχωριστά θα πρέπει να επιλέξουμε: ή θα συνεχίσουμε να βασιζόμαστε στην εκμετάλλευση του πλανήτη και των συνανθρώπων μας και να ονειρευόμαστε την επ' άπειρο αύξηση του παραγόμενου πλούτου ή θα επιδιώξουμε τη δικαίωτη κατανομή του.

Όταν η οικονομική επιτυχία, ο ατομισμός και ο ανταγωνισμός αντικατασταθούν από την αλληλεγγύη, τη συμμετοχική δημοκρατία και την προστασία του περιβάλλοντος, τότε τη θέση του «σήμερα» και του «εγώ» θα πάρουν το «αύριο» και το «εμείς».

Σήμερα, σε μια εποχή τεχνολογικής ανάπτυξης και εντυπωσιακών επιστημονικών επιτευγμάτων, είναι ντροπή η πείνα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΑΣΟΣ

ΠΩΣ ΦΤΙΑΧΝΟΥΜΕ ΤΑ ΜΑΝΟΥΡΙΑ – ΣΥΚΟΜΑΪΔΕΣ

Ανάμεσα στα τρόφιμα, τα οποία τα μαζεύουν στην περίοδο της ωρίμανσής τους και μετά από σχετική επεξεργασία τα καταναλώνουν την εποχή που δεν υπάρχουν στη φυσική τους κατάσταση, είναι και τα μανούρια ή συκομαΐδες, όπως τα λέμε εδώ στη Σίδηρη.

Ο τρόπος της παρασκευής τους, κληρονομημένος από παλιές Σιδερίτισσες νοικοκυρές, συνεχίζεται ο ίδιος με ελάχιστες μικροβελτιώσεις ως τις μέρες μας. Θα σας τον περιγράψω εδώ όσο γίνεται πιο σύντομα, όπως τον κατέγραψα παρακολουθώντας το φτιάξιμό τους από τη μάνα μου, την Τάσena του Στραβέλη.

Από τα μέσα Αυγούστου, που ωριμάζουν τα σύκα, ως του Σταυρού, όπου η πρόσβαση στις συκιές είναι σ' όλους ελεύθερη, μαζεύουμε τα ώριμα σύκα, τα ανοίγουμε και τα απλώνουμε με προσοχή σε σανίδες ή ταψιά* στη συνέχεια τα τοποθετούμε σε μέρος με ολόημερη ηλιοφάνεια για την προστασία τους από τις μύγες, φροντίζοντας τη δεύτερη μέρα να τα γυρίσουμε ανάποδα και κάθε βράδυ να τα τοποθετούμε σε κλειστό χώρο για να τα προφυλάξουμε από ζυλάπια και τη δροσιά της νύχτας.

Όταν στεγνώσουν τα μαζεύουμε σ' ένα χαρτοκιβώτιο προσέχοντας για την καλή διατήρησή τους έως ότου τελειώσει η συγκομιδή και το στέγνωμα. Αυτά τα ξεραμένα και καλά διατηρημένα σύκα θα τα κάνουμε μανούρια ως εξής:

Μετά από έλεγχο και απομάκρυνση κάθε σκουπιδιού απ' αυτά, τα βάζουμε σε μια λεκάνη και δίπλα σε μια μεγάλη κατσαρόλα ή καζανάκι βάζουμε νερό ως πάνω από τη μέση για να βράσει* μόλις αρχίσει να βράζει ρίχνουμε ανάλογη ποσότητα σύκων και τα ζεματάμε, αφήνοντάς τα μέσα για ένα πεντάλεπτο. Μετά με τρυπητή κουτάλα τα τοποθετούμε στο σουρωτήρι κι όταν στραγγίσουν καλά τα ρίχνουμε σε μια λεκάνη. Έτσι συνεχίζουμε το ζεμάτισμα όλων των σύκων.

Τα ζεματισμένα και σουρωμένα σύκα, όταν κρυώσουν τα αλέθουμε προσεκτικά με μια μηχανή που κόβουμε τον κιμά. Παλαιότερα αυτή η εργασία γινόταν στο σκαφίδι που ζυμώνουμε το ψωμί, με το λεπίδι του στεκουριού ή τον μπαλντά.

Το χαμούρι που δημιουργείται από τα αλεσμένα σύκα το μαζεύουμε στη λεκάνη και αφού προσθέσουμε ανάλογη ποσότητα τριμμένων καρυδιών ή αμυγδάλων, τριμμένο γαρύφαλλο και κανέλα και τρίψουμε με τον τρίφτη τη φλούδα από ένα, δύο ή περισσότερα ώριμα νεράντζια ή πορτοκάλια, το ζυμώνουμε με τα χέρια κάμπωση ώρα, υγραίνοντας τακτικά τα χέρια μας σε χλιαρό νερό, ώστε να γίνει μια ομοιόμορφη μάζα. Στη συνέχεια, παίρνοντας απ' τη μάζα αυτή ίση ποσότητα κάθε φορά, πλάθουμε τα μανούρια σε ανάλογο μέγεθος και σχήμα και τα τοποθετούμε σε μια σανίδα, την οποία επενδύσαμε με λαδόχαρτο στηριγμένο με πινέζες.

Μετά ρίχνουμε από πάνω τούλι για την προστασία τους από τα έντομα και τα εκθέτουμε στη διάθεση του ήλιου για μερικές ημέρες, αλλάζοντάς τους τακτικά το μέρος που βλέπει ο ήλιος, ώσπου να στεγνώσουν. Όταν βεβαιωθούμε για το στέγνωμά τους πατώντας τα με το δάχτυλο, τα βάζουμε στο ταψί ή λαμαρίνα, ανάλογα με την ποσότητα και τα αφήνουμε για 5 έως 10 λεπτά στο αποφούρι, δηλαδή σε σβησμένο φούρνο μετά από το ψήσιμο. Στη συνέχεια, αφού κρυώσουν, τα τυλίγουμε καλά με λαδόχαρτο και τα τοποθετούμε σε ευάερο, στεγανό και χωρίς υγρασία μέρος του σπιτιού μας - παλαιότερα τα αραδιάζαμε στο ράφι – έτοιμα για φάγωμα στις διάρκειες του χειμώνα.

Έτσι γίνονταν κι εξακολουθούν ακόμη και σήμερα να γίνονται από κάποιους που επιμένουν να διατηρήσουν αυτόν τον φυσικό κι υγιεινό τρόπο διατροφής, τα μανούρια, μια φέτα από τα οποία, κείνουν τον δύσκολο πλην όμορφο καιρό ήταν άριστο προσφάι των παιδιών τα χειμωιάτικα πρωινά στο σχολείο ή όλης της οικογένειας γύρω από το αναμμένο τζάκι τα ατέλειωτα βράδια του χειμώνα και τώρα στις μέρες μας αποτελεί εξαιρετικό και περιζήτητο συνοδευτικό του τσίπουρου.

Τάκης Στραβέλης

ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ ΕΥΡΥΔΙΚΗ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΚΕΙΝΟΥ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

*Μια ή δυο φορές το μήνα
Κείνουν τον παλιό καιρό,*

*πιο πολύ τα Καλοκαίρια
που' ταν λίγο το νερό*

*του χωριού μας οι γυναίκες
πήγαιναν στον ποταμό
με τα ρούχα ζαλωμένες,
να τα πλύνουν οι καημένες.*

*Πήγαιναν στον Καλαμά
για να πλύνουν τα σκουτιά
Κι από πίσω με χαρά
όλα τα μικρά παιδιά
έτρεχαν από κοντά
σαν να ήταν Πασχαλιά.*

*Αν και ήταν λιγοστές
οι μεγάλες τους χαρές,
των μανάδων οι φωνές,
δυνατές και τσιριχτές,
ήταν επιταχτικές,*

*αφού γνώριζαν κι αυτές
ότι μέσα στις χαρές
κρύβονται κι αναποδιές.
Γι αυτό κι έδιναν πολλές συμβουλές
και απειλές κάπως έτσι σαν κι αυτές:*

*Το ποτάμι είναι κακό,
ύπουλο κι ορμητικό,
έτσι κα ξεγελαστές,
μην ελπίζεις να σωθείς.
Θα σε πάρει στο βυθό,
πριν προλάβεις να σκεφθείς.*

*Δίπλα μ' εδώ θα κολυμπάς
κι όχι στα βαθιά νερά,
στο μυαλό βάλτο καλά.*

*Τι είπες; Άκουσα καλά:
Είπες ότι τα νερά
είναι ήρεμα και δροσερά;*

*Σου το λέω να το ξέρεις
τούτο για στερνή φορά
ότι φόβο πάντα να 'χεις
απ' τα ήσυχα νερά.*

*Λίγο έξω απ' τα νερά
στην ψιλή την αμμουδιά
σε δύο πέτρες καθισμένα
τα καζάνια τα μεγάλα
στη σειρά ήταν βαλμένα.*

*Μ' αλισίβα για να βράσουν
τα χειράμα, τα κιλίμα
κι όλα τ' άλλα τα σκουτιά
Κι ύστερα με τη σειρά,*

*το κοπάνισμα ν' αρχίσει,
δυνατά και ρυθμικά.*

*Κι όταν τέλειωναν κι αυτά
τα κρεμούσαν στα σκοινιά
γρήγορα για να στεγνώσουν
κι απ' το βάρος να γλιτώσουν
όταν Θα ανηφορίζουν
στο χωριό για να γυρίσουν.*

*Έτσι πέρναγαν οι μέρες
κείνουν τον παλιό καιρό
με κολύμπι με τραγούδι
με τα χωρατά των γυναικών.*

*Πού και πού οι προσταγές τους
Μη, πρόσεξε, δεν ακούς
Γρήγορα έλα κατά 'δω
Το μυαλό σου που το έχεις:
θα σε παρασύρει το νερό.*

*Αχ τι χρόνια ήταν κι αυτά
Τι απέραντη χαρά!
Να βουτάς στο Καλαμά
Τα κρυστάλλινα νερά.*

**Ποίημα του Παναγιώτη Παπα-
σταύρου από το βιβλίο «Οδοιπο-
ρώντας στις όχθες του Καλαμά»**

ΜΙΑ ΑΞΙΕΠΑΙΝΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Πρόσφατα, το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου Συνταξιούχων ΟΑΕΕ του Νομού Θεσπρωτίας, μέλος του οποίου είναι ένας από τους εξαιρετικούς γαμβρούς της Σίδερης, ο Τάκης Πεσίνης, σύζυγος της Μαρίας Τσάτσα, πρόεβη στη δωρεάν προμήθεια υλικών πρώτων βοηθειών αξίας πεντακοσίων (500) ευρώ στο Κέντρο Υγείας της Ηγουμενίτσας. Η ενέργεια αυτή αξίζει επαίνων κι αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση για άλλους Συλλόγους του τόπου μας. Στη φωτογραφία, μέλη του Συλλόγου κατά την παράδοση των υλικών.

Τρίτο μέρος. Συνέχεια του κεφαλαίου II. Η εγκατάσταση του χωριού

3. Νέοι αγώνες

Είχαμε επιδρομή στο χωριό μας, απ' εδώ πέρασαν όλοι οι Αγάδες των γύρω μουσουλμανικών χωρριών για να πάνε να κάψουν τα επανω-χώρια, όπου πήραν ομήρους μαζί τους, τον Παπαζώη, Γεώργ. Φίλιον και Σπύρο Παπασταύρο, τους οποίους όμως απέλευσαν μετά διήμερον, τη μεσολαβήσει του τότε μπεκτσή του χωριού Χαμήτ Μέτε και κάποιου Ασάφ Μπέη από Παραμυθιά, φοιτητού τότε της Ιατρικής Σχολής στην Κων/πολιν και φίλου του μακαρίτου Σπύρου Τσάτσα και γνωστού εις όλους τους Σιδερίτες τότε της Πόλης.

Δεν θα ιστορήσω τα της απελευθερώσεως των Ιωαννίνων. Θα αρκεσθώ να εξιστορήσω την άφιξη τμήματος του Ελληνικού Στρατού εις Μπρίνιες, όπου εστρατοπέδευσε ο λόχος του Τροπογιώργου, ίνα καταλάβει τις Φιλιάτες. Ήτο Μάρτιος του 1913, μεσοσαράκκοστο. Όλο το χωριό, άντρες και γυναίκες και τα παιδιά κατέβηκαν μέχρι την Μπότσικα για να προϋπαντήσουν τον Ελληνικό Στρατό. Ήταν απεριγράπτο το θέαμα του ενθουσιασμού, γέλια, τραγούδια και κλάματα μαζί, η συγκίνηση μεγάλη. Οι γυναίκες κατεφίλου τους στρατιώτες και τους ηύχοντο «Καλώς τα μάτια σας παιδιά μας... Και στην Πόλη. Χριστός Ανέστη πέρα για πέρα». Και άρπαζαν οι γυναίκες τα όπλα των στρατιωτών και επυροβόλουν από χαρά. Ο λόχος, αφού διανυκτέρευσε στις Μπρίνιες, το πρωί της άλλης ημέρας μπήκε εις Φιλιάτες, όπου τους περίμεναν έξω στου Τάκα¹. Μια Επιτροπή από τον αείμνηστον παπα-Σωτήρη από Φοινίκη, Αρχιερατικών Επίτροπον, τον Μουφτή Χότζα Μεμέτ και λοιπούς Χριστιανούς και Οθωμανούς. Δεν είναι δυνατόν να περιγραφεί εκείνη η χαρά και η συγκίνηση των κατοίκων εν γένει.

Αυτά για την γενικήν κατάστασιν εκείνης της εποχής. Άνοιξε όμως και για το χωριό μας καινούργιος δρόμος. Ο μεγάλος πόθος μας, το όραμα των πολλών γενεών προπατόρων μας απαιτούσε τώρα νέους αγώνες. Ήτο ανοικτόν δια τους Σιδερίτες, το ζήτημα επανακήσεως των λειβαδιών Μπότσικας, Πλάκας, Μπρίνιες και Περιβόλια εναντίον των αγάδων Νταλιαναίων, Σαλίκα, Μαλί-

Ιστορία του χωριού Σίδερης – Αναμνήσεις

Μέρου και κατά της κυράς Φουάτ Πρόνιου από Παραμυθιά.

Δικαστικά αρχαί ακόμη δεν είχαν λειτουργήσει εις τα νέα ελευθερωθέντα εδάφη, μόνον στρατιωτική κατοχή. Και αν παρουσιάζετο κανείς εις τας Επιτροπές Διοικήσεως ή Στρατιωτικές Αρχάς παραπνοούμενος δια κτηματικές διαφοράς, εννοούσαν να συστήσουν το πρώην καθεστώς.

Τοιουτοτρόπως, μία μερίς του χωριού, Χρήστος Πάντος, Χρ. Φίλιος, Αντ. Στραβέλης και ελάχιστοι άλλοι, είχαν φέρει την γνώμην να μη ανακινήσωμεν ζήτημα για την επανάκτηση της περιοχής. Η δε άλλη μερίς, αποτελούμενη από τον Δημ. Βαζοβάνον, Κων/νο Κολιούση, Αγγ. Λάγγαρη, Γεώργ. Φίλιον και Ιωάν. Αλέξη, είχαν φέρει γνώμην να δρῶσωμεν αμέσως και να τους διώξωμε από τα λειβάδια. Ίσχυσε η γνώμη των δευτέρων, οι οποίοι είχαν και τους νέους με το μέρος των. Αμέσως λοιπόν και αμ' έπος και αμ' έργον:

Τα κοπάδια του Μαλίκ Μέρου, Ταχέρ Μούχου και άλλων, έβρισκαν εις την Μπότσικαν ανενόχλητα. Ήτο καιρός καλός, σχεδόν τέλη Μαΐου του 1913, μετά την απελευθέρωσιν. Τα στρατιωτικά αποσπάσματα αφοπλισμού γυρνούσαν στα Τουρκοχώρια για να κατασχέσουν ό,τι οπλισμό κατείχαν οι Οθωμανοί. Εκείνοι λοιπόν που ήταν στη Μπότσικα με τα πρόβατά τους, ήσαν οπλισμένοι με όπλα Μαρτίνα και Μάουζερ, καθώς και πιστόλια. Αυτό, καθ' ομολογίαν τότε του Χρήστου Σιολή, ο οποίος φύλαγε τη γιδούρα του χωριού και είπε ότι από τη γράβα του Ντάφλου έβλεπε το πρωί κάτω στη Μπότσικα ότι αυτοί τα όπλα τα κρύβανε σε κάτι κουνουπισιές μεγάλες, που ήταν απάνω από το σημερινό καλύβι του Πάντου. Έτσι λοιπόν, ο τότε αγροφύλαξ του χωριού Νικόλαος Πατάς ειδοποίησε αμέσως το απόσπασμα, ότι εις το ως άνω μέρος υπάρχουν όπλα κρυμμένα από Καλυβακιώτες, οι οποίοι βόσκουν εκεί τα κοπάδια τους. Ευθύς μια διμοιρία στρατού με επικεφαλής ανθυπασπιστήν έφθασεν επί τόπου. Εν τω μεταξύ, έρχεται ο μακαρίτης Νικόλαος Πατάς στον Αϊ-Θανάση και μας λέγει

επιτιμητικά: «Κάθεστε εδώ και ρίχνετε μπούνες, μάθετε λοιπόν ότι διάβηκε ο Ξενοφών (ο ανθυπασπιστής) με ασκέρι ολόκληρο κάτω στο ποτάμι, στη Μπότσικα. Πάρτε ρακί, ψωμί, τυρί, αυγά, σαλάτες, ό,τι έχομε.» Και απευθυνόμενος σε εμένα, μου λέγει: «Πάρε και εσύ τη σφήκα², γιατί θα ρίχνουν αυτοί (οι στρατιώτες), να ρίχωμε και μες κανένα. Εγώ με το γκρα και συ με τη σφήκα, μο Τσίρη. Ω! ωχ! Ο μαύρος, θα τους κάνω ξικί σήμερα από εκεί...» (Θεός συγχώρησέ τον). Ξεκινούμε και εμείς, καμιά 25νταριά νέοι και νεαροί, αυτού και στην ποταμιά του Γκέγκα. Εκεί στάλιζαν τα πρόβατα. Το απόσπασμα είχε φθάσει από ώρα εκεί και τους εξέταζε αν τυχόν έχουν όπλα. Αυτοί όμως με όρκους στο Μουχαμέτη, ότι μόνο σογιαίς³ έχουν απάνω τους. Αρχισε αμέσως ύστερα η έρευνα μέσα στις κουνουπισιές και βρέθηκαν 2 όπλα μαρτίνα, 2 Μάουζερ, 1 καπακλή (κοντόκανο όπλο) καθώς και 1 πιστόλι Καραντάγ. «Καλό κυνήγι ήταν αυτό», λέγει ο επικεφαλής αποσπασματάρχης. – «Τώρα τι λες μωρέ», λέει στον τσομπάνο του Μπράημ Σάκου, ο αξιωματικός. «Νούκου ντι Γκραικισε η βάρφιρ. Θούε μο Βαγγέλ», λέει του Βαγγέλη Βηλιώτη. «Ου γίαιμ τσομπάν τάνι έρδα κα Καλυβάκι, βαλαϊ, μπιλαϊ...» (= «Δεν ξέρω ελληνικά ο κακόμοιρος. Πεζ εσύ μο Βαγγέλη» «εγώ είμαι τσομπάνος, τώρα έρθα από Καλυβάκι, μα το Θεό...»). Τη μεσολαβήσει μας, ότι αυτός είναι βοσκός και γέροντας, δεν έχει όπλο αυτός, ούτε ποτέ πείραζε κανένα. Τον άφησε αυτόν και άρχισε τον Ταχέρ και τον Κιάζο Μαλίκ. Δέσιμο σε ένα πλάτανο στην άκρη το ποτάμι, με το κεφάλι κάτω και να του πηγαίνει ο καπνός στη μύτη. Μετά αυγά βραστά στη μασχάλη, ξύλο αλύπητο για να μαρτυρήσει τίνος άλλοι είναι τα περισσια όπλα. Άρνηση-άρνηση, το αποτέλεσμα, καμιά μαρτυρία. Τους έδιωξαν όμως από εκείνο το μέρος με τα πρόβατά τους, ως επικίνδυνους για την ασφάλεια των στρατευμάτων τα οποία περνούσαν τακτικά απ' εκεί, απάνω-κάτω τη Σκάλα.

1. Περιοχή νότια της πόλης των Φιλιατών, όπου σήμερα το εργοστάσιο. Η πρόσβαση στο Φιλιάτι γινόταν από εκεί. Η πρόσβαση από τις «κογγέλες» δεν συνηθιζόταν.
2. σφήκα = εμπροσθοβόλες μονόκανο ντουφέκι
3. σογιαίς = σογιαίδες.

Πανηπειρωτική: Η γαλακτοβιομηχανία "Δωδώνη", είναι πολύ ακριβή για τους Ηπειρώτες, για να τη χαρίσουμε

Η γαλακτοβιομηχανία «Δωδώνη» αποτελεί κλασικό θα έλεγε κανείς παράδειγμα για το τι μπορεί να επιτύχει μια κρατικοσυνεταιριστική επιχείρηση, αλλά ταυτόχρονα και σε πόσο στενά πλαίσια στην ουσία κινήθηκε, στραγγαλισμένη από τον συγκεκριμένο κρατικό χαρακτήρα, που υποτίθεται είναι τέτοιος για να διασφαλιστεί το δημόσιο συμφέρον, για να καλύψει τις ανάγκες ανακεφαλαιοποίησης της επιχείρησης και για να βοηθήσει στην αντιμετώπιση της πίεσης του καρτέλ γάλακτος.

Αντίθετα είδαμε να την αποδυναμώνει από τα δυναμικά χαρακτηριστικά της και στο τέλος να την ξεπουλάει για ένα κομμάτι ψωμί. Τέτοιο κράτος και δημόσιο δεν το χρειαζόμαστε. Επιβεβαιώνεται και στην περίπτωση αυτή ότι, δε θέλει και δε μπορεί να λειτουργήσει φιλολαϊκά. Υπάρχει και λειτουργεί, για να εξυπηρετήσει σε τελική ανάλυση, ευρύτερα επιχειρηματικά συμφέροντα.

Τονίζοντας μάλιστα τα τελευταία, δεν αναφερόμαστε μόνο στους επιχειρηματίες που τους δόθηκε (στην ουσία) χάρισμα η «Δωδώνη».

Όπως πολλές φορές έχουμε σημειώσει, η παράδοση της «Δωδώνη» σε επιχειρηματικά χέρια, θα αλλάξει συνολικά σε όλη τη χώρα την τιμολογιακή πολιτική στο γάλα, θα πλήξει την ποιότητα των προϊόντων πρώτης ανάγκης που καταλήγουν στις λαϊκές οικογένειες ανεβάζοντας ταυτόχρονα το κόστος διατροφής τους.

Με δυο λόγια, η ιδιωτικοποίηση της «Δωδώνη», αποτελεί εφιαλτήριο επίθεσης ενάντια στο εισόδημα των εργαζομένων με αντανάκλαση σε όλη τη χώρα και κυρίως στην Ήπειρο και την οικονομία της.

Η περίπτωση της «Δωδώνη» διαχρονικά μας έδειξε καθαρά και σε τι πορεία μπορεί να μπει μια συνεταιριστική οργάνωση στα πλαίσια του κοινωνικοοικονομικού συστήματος που ζούμε. Η «Δωδώνη» ως γνωστό, είναι δημιούργημα των συνεταιρισμένων γαλακτοπαραγωγών της Ηπείρου. Και όμως, τμήματα αυτών των συνεταιρισμένων παραγωγών, που λειτουργούσαν με τον παλιό παραφθαρμένο τρόπο, ήταν εκείνα που πριν λίγα χρόνια πούλησαν τη συμμετοχή τους στην Αγροτική Τράπεζα (δηλαδή στο υπόλογο και διεφθαρμένο κράτος τους), αφαιρώντας έτσι και την πλειοψηφία από τους παραγωγούς, δίνοντας τη δυνατότητα της λήψης αποφάσεων μονομερώς στην ΑΤΕ.

Βλέπουμε λοιπόν μια μακρόχρονη διαδικασία με προδιαγεγραμμένη πορεία που η κατάληξή της ήταν, το ξεπούλημα.

Δεν επιδιώκουμε να οικοδομήσουμε ξανά τέτοιους συνεταιρισμούς. Οι συνεταιρισμοί που πρέπει να υποστηρίξουμε πρέπει να είναι παραγωγικοί. Να έχουν πλήρη καθετοποίηση. Να κάνουν πράξη την κοινότητα των συμφερόντων των πραγματικών παραγωγών, των μικρομεσαίων ιδιοκτητών-καλλιεργητών της γης με τους εργαζομένους.

Οι μικροί και μεσαίοι κτηνοτρόφοι σήμερα συμπιέζονται κάτω

από το βάρος των αποφάσεων της ΚΑΠ της Ε.Ε., που επιδοτεί τα προϊόντα των μεγάλων αγροτοκτηνοτροφικών συγκροτημάτων της Ευρώπης, που τσακίζει την παραγωγή μας με την επιβολή των ποσοτώσεων, που ανεβάζει το κόστος με την απαγόρευση στην ουσία της παραγωγής ποιοτικών και φθηνών ζωοτροφών από την πλούσια φυτική μας παραγωγή, που επιβάλλει αντικειμενικά τη λειτουργία των μεσαζόντων μεγαμπόρων που αγοράζουν φθηνά από τους κτηνοτρόφους και πουλούν ακριβά στους καταναλωτές και στα λαϊκά νοικοκυριά των αστικών κέντρων, αφού δεν υπάρχει οργανωμένο δίκτυο κρατικών και συνεταιριστικών σφαγείων, τυποποιητηρίων, ψυγείων και αποθηκών. Σήμερα, με τις εφαρμογές της πληροφορικής, η οργάνωση τέτοιου δικτύου σε ένα κράτος που θέλει να είναι φιλεργατικό και φιλολαϊκό και ταυτόχρονα ελεγχόμενο από τους ίδιους τους εργαζόμενους, τεχνικά είναι απλή υπόθεση.

Ένα τέτοιο σχήμα παραγωγικών συνεταιρισμών επιθυμούμε, που να συνδέεται με τη βιομηχανική παραγωγή ζωοτροφών, που να συνδέεται με την τελική επεξεργασία των γαλακτοκομικών προϊόντων και των προϊόντων κρέατος, που να συνδέεται με ένα μεγάλο δίκτυο διανομής της παραγωγής που θα δίνει στους καταναλωτές φθηνά προϊόντα σε εξαιρετική ποιότητα.

Από σήμερα όμως μπορούμε να δώσουμε απάντηση στα προβλήματα που δημιουργήθηκαν με την ιδιωτικοποίηση.

Άμεσα πρέπει να καταβληθούν στους εισκομιστές γάλακτος παραγωγούς τα οφειλόμενα από την εταιρεία.

Μπορούμε και πρέπει να διεκδικήσουμε η «Δωδώνη» να επανακτήσει τον συνεταιριστικό-δημόσιο χαρακτήρα της. Από σήμερα μπορούμε να κάνουμε τα πρώτα βήματα προς την κατεύθυνση που περιγράψαμε. Η ολοκλήρωση όμως ενός σύγχρονου σχήματος παραγωγικών - καθετοποιημένων συνεταιρισμών απαιτεί μια άλλη οικονομική και κοινωνική οργάνωση με επίκεντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του. Τη διεκδίκηση αυτή την τοποθετούμε στο πλαίσιο ενός ευρύτερου αιτήματος για την αναδιοργάνωση της λειτουργίας των συνεταιρισμών, με συνειδήσεις που θα συμμετέχουν όλοι, με δημοκρατική εκπροσώπηση και όχι στα χέρια παραγόντων και επιτήδειων γραφειοκρατών και καιροσκόπων.

Βασικό μας κριτήριο είναι το κοινωνικό όφελος και όχι η ιδιωτική κερδοφορία. Ένας δημόσιος-συνεταιριστικός χαρακτήρας της «Δωδώνη», που θα συνοδεύεται και από τη θεσμική συμμετοχή των εργαζομένων της, μπορεί να προσφέρει, μια σειρά πλεονεκτήματα:

- Ουσιαστική και σταθερή στήριξη του εισοδήματος των γαλακτοπαραγωγών, γεγονός που θα συμβάλει επί πλέον στην οικονομική στήριξη της τοπικής κοινωνίας της περιφέρειας Ηπείρου. Γι αυτό και το σημερινό θέμα είναι υπόθεση όλων μας. Το εισόδημα του κάθε κλάδου που πλήττεται επηρεάζει αυτόματα και όλες τις άλλες επαγγελματικές ομάδες.

- Η «Δωδώνη» μπορεί να προσφέρει υψηλής ποιότητας προϊόντα σε προσιτή τιμή για τον καταναλωτή. Η υψηλή ποιότητα και η προσιτή τιμή, είναι συνεταιριστικό παραγωγικό χαρακτηριστικό. Τα λειτουργικά έξοδα είναι χαμηλότερα, χωρίς golden boys, μάντζερ κ.λπ., ούτε θα χρειάζεται να συντηρεί το ιδιωτικό αεροσκάφος του επενδυτή. Μιλάμε βέβαια πάντα για συνεταιρισμούς με την μορφή που προαναφέραμε και όχι για επαγγελματίες συνεταιριστές.

- Η «ΔΩΔΩΝΗ» αυτή θα μπορεί να παρεμβάλει εμπόδια στη διαμόρφωση καρτέλ και στην άσκηση κερδοσκοπίας στα γαλακτοκομικά προϊόντα που είναι προϊόντα πρώτης ανάγκης.

Εμείς, ως Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος, που εκπροσωπούμε την Ηπειρωτική αποδημία, είμαστε και θα είμαστε αλληλέγγυοι στον συντονισμένο αγώνα των κτηνοτρόφων, των εργαζομένων και των συμπατριωτών μας, ενάντια στις πρακτικές των ιδιωτών κερδοσκόπων, στον αποχαρκτηρισμό των βοσκοτόπων, στον αποχαρακτηρισμό του ελληνικού γάλακτος και την κατάργηση των δασμών εισαγωγής του από άλλες χώρες, την αντιμετώπιση των αγροτοκτηνοτρόφων ως επιχειρηματιών με την υποχρεωτική τήρηση λογιστικών βιβλίων β' κατηγορίας, το φόρο επιτηδεύματος που θα κληθούν να πληρώσουν, την ενοικίαση από το Δημόσιο Λιβαδιών με πέντε ευρώ ανά στρέμμα και άλλων στοιχείων που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι οι μικροί παραγωγοί, δεν θα μπορούν να επιβιώσουν στη δυσβάσταχτη - συνολικά - αύξηση του κόστους παραγωγής τους σε συνδυασμό με τις μειωμένες τιμές για το προϊόν τους.

Για όλους αυτούς τους λόγους το Δ.Σ της Πανηπειρωτικής καλεί όλη την Ηπειρωτική αποδημία στην Ελλάδα και το εξωτερικό, τα μέλη του, Αδελφότητες, Συλλόγους, Ενώσεις, Ομοσπονδίες να το κάνουν θέμα προβληματισμού και δράσης των Συμβουλίων τους, όλων των χωριανών τους, όλων των Ηπειρωτών, όπου και αν βρίσκονται.

Κριτήριο μας είναι το κοινωνικό όφελος και η ανάπτυξη υπέρ των πολλών. Είμαστε αντίθετοι με κάθε πρόταση που απομακρύνει από την γνήσια συνεταιριστική ιδέα. Ούτε στην μορφή της παραφθαρμένης συνεταιριστικότητας του παρελθόντος, ούτε στην ενσωμάτωση σε μορφές επιχειρηματικής κερδοσκοπίας του παρόντος.

Η «ΔΩΔΩΝΗ» μπορεί να γίνει ξανά συνεταιριστική και δημοκρατική, κόντρα και ενάντια στους καιρούς!

Το Διοικητικό Συμβούλιο
της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος

www.siderigr.com